

Процес розвитку особистості можна розглядати як інтерференцію процесів самовизначення себе в якості суб'єкта власної активності, здійснюваної як інтеграція ролевих самоідентифікацій. При цьому професійне самовизначення студентів-випускників університету фізичного виховання і спорту не є однозначно чітким, що дозволяє робити припущення про переживання особистісної кризи в період закінчення даного етапу професійного становлення.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ

ЛИСЕНКО ІРИНА

Український державний університет фізичного виховання і спорту

Якісні зміни, що відбуються в усіх сферах громадського життя України, істотно впливають на національну систему освіти, невід'ємною частиною якої є удосконалення професійної підготовки та перепідготовки фахівців.

Нестабільна ситуація, що склалась в останні роки в галузі фізичної культури та спорту виявила негативний вплив на процес її кадрового забезпечення. Функціонуючи в нестабільних умовах учбові заклади продовжують підготовку фізкультурних кадрів в той час, як в усіх регіонах України різко скорочується кількість традиційних спортивних організацій /споривні клуби, споривні школи, центри та інш./ . Разом з тим, поширилися нові нетрадиційні організаційні структури, що функціонують на принципах самоокупності, основною метою яких є надання платних послуг засобами фізичної культури та спорту. Все контрастніше проявляється вплив фізичного виховання та спорту на громадське та індивідуальне здоров'я населення. Ці та інші особливості сучасного етапу, в значній мірі, виявляють необхідність проведення глибоких досліджень ефективного використання, підвищення кваліфікації а перепідготовки фізкультурних кадрів з врахування сучасної потреби.

Проведені в цьому напрямку дослідження /Б.Л.Вульфсон/1993/, В.Б.Гаграй /1992/, А.О.Єфімов /1990/, С.І.Змеєв /1990/, В.К.Калінін /1990/, В.К.Кузнецов /1996/, В.О.Парфьонов /1984/, В.І.Стадніков /1993/, Д.Хопкінс /1989/ дозволили констатувати актуальність даної проблеми та її практичну значимість як для загальної системи освіти, так і для системи фізкультурної освіти, які в останні роки зазнають реформування і потребують значних інновацій.

У розробках по даній проблемі вказується на необхідність перебування системи підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів, що

по суті припускає уворення принципово нової системи післядипломного навчання, як частки загальної сісеми безперервної освіти. Вона передбачає організоване і систематично здійснюване інтеграційне підвищення кваліфікації з метою формування, симулювання та задовільнення безперервно змінних освітніх запитів особистості та суспільства. Ці потреби пов'язані з забезпеченням суспільного процесу на рівні держави, різних національних, регіональних, професійних та інших соціальних груп, їх інтересів, цілей, спрямувань.

Встановлено, що головними функціями післядипломної освіти є: компетенторна; адапуюча; інтеграційна.

На думку О.Анісімова /1990/, А.Вербицького /1990/, Є.Калініна /1990/, Д.Хопкінса /1989/, Х.Хендерсона /1990/ провідні принципи побудови післядипломної освіти збігаються з принципа ми безперервної освіти. До цього числа автори відносять: безперервність, плавність, інтегративність, гуманізм, демократизм, гнучкість, відкритість. Основним ут є принцип безперервності.

Бібліографічний пошук а ретроспективний аналіз публікацій з аналогічної проблеми за кордоном дозволив усановити, що післядипломна освіта здійснюється в різноманітних формах.

На прикладі досвіду зарубіжних країн в діяльність з розширення масштабів післядипломної освіти включаються державні та недержавні заклади, а аож представники національного бізнесу. Так, у практиці закордонної підготовки фахівців активну участь беруть корпорації, фірми, а також професійні асоціації, які створюють власні навчальні центри і комбінати. Ці заклади спрямовані на підвищення кваліфікації дипломованих фахівців. Також до числа вище згаданих організаційних форм відносять спеціалізовані короткострокові курси, які також організуються фірмами чи професійними асоціаціями. Ці курси можуть функціонувати в системі учбових центрів або автономно.

Як свідчать дослідження /Б.Вульсон /1990/, В.Гаргай /1992/, С.І.Змесв /1990/ В.Парфьонов /1984/ /в роботі по підвищенню кваліфікації національних дипломованих фахівців не завжди враховуються в повній мірі дані андрогогіки, тоді як нею широко користуються в Німеччині, Англії, США та Франції.

Як свідчать наукові дослідження для України, в умовах стрімкого розвитку суперечливих соціальних процесів і глибоких структурних зрушень в народному господарстві, при переході до ринкової економіки ефективно підвищення кваліфікації і пепідготовки дипломованих фахівців з фізичного виховання та спорту набувають особливої актуальності.

Таким чином, сучасний підхід до вирішення проблем післядипломної освіти передбачає нові нерадіційні підходи до вибору форм та змісту вдосконалення рівня професійної підготовки фхівців.

На підставі результатів проведених досліджень можна передбачити, що розробка науково-обґрунтованої моделі організації системи післядипломної освіти фахівців фізичного виховання та спорту з урахуванням нових соціально-економічних тенденцій буде сприяти вирішенню актуальних задач, що стоять перед вітчизняним фізкультурним рухом.

ОПТИМІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ УПРАВЛІННЯ КЕРІВНИКІВ ФІЗКУЛЬТУРНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ КНР

ШАН ДАН (КНР)

Український державний університет фізичного виховання і спорту

Ефективність функціонування сфери фізичної культури і спорту в багатьом обумовлюється рівнем її управління та керівництва. Найбільш впливовим стає оптимальне керівництво в сучасних умовах нових соціально-економічних відносин, що характерні як для Китайської Народної Республіки, так і для України, та обумовлюється зламом та трансформацією ідеологічних основ управління, організаційними перебудовами, зміною співвідносин процесів централізованого керівництва та демократизації, переорієнтуванням цінностей та інтересів різних груп населення для задоволення потреб у заняттях фізичною культурою.

У КНР стала об'єктивною необхідність перегляду діючих співвідносин управління на різних рівнях, починаючи з загальнонаціональних та завершуючи районним зеном управління. Ефективність роботи фізкультурних організацій різного рівня в багатьох випадках визначається ступенем досконалості діяльності управління керівниками, що в змозі змінити до конкретних умов досягнень сучасної науки, що включають основи менеджменту та маркетингу (Уваров В.Н., Мічуда Ю.П., Переверзін І.І., Приходько І.І., Кузін В.Н. та ін.).

В той же час, саме в управлінській ланці фізкультурного КНР відзначаються великі слабкості. Спеціалістів з управління у системі фізкультурної освіти не готують, великочисленний керуючий состав практично не охоплює централізоване підвищення кваліфікації, спрямована робота з впровадженням прогресивних форм діяльності управління в умовах ринкової економіки не здійснюється.

В зв'язку з цим розробка науково-обґрунтованих рекомендацій, що ґрунтуються на аналізі діяльності управління керівників фізкультурних організацій буде сприяти удосконаленню їх професійної майстерності.